

Dyrk trykket

I gamle dage - allerede da - var uret, ens personlige ur, mere end en blot og bar nytte-genstand: det var et status-objekt, en fetich, en del af ens personlighed - som f.eks. (mine damer) ens pels, eller (mine herrer) ens pipe.

Så dengang var ure noget men kunne stampe, når man hang med popo'en (er der mon nogen der siger det mere?) i vandskorpen og hakkede i andemaden. Så gik uret til 'Onkel'. (Note for yngre læsere: 'Onkel' er gammel-københavnsk benævnelse for pantelåner), og når folk spurgte en hvad klokken var, måtte man, indtil man havde indløst det igen, sige det 'var til reparation'.

Det er netop i denne situation, jeg p.t. befinder mig. Ikke sådan at mit ur er pantsat - tværtimod, til stor skade for en praktisk fleksibel økonomi er de officielle pantelånere jo ganske forsvundet. (Og dog, i visse siddigheder. . .). Men mit ur er, jeg sværger Dem ved min moders rygte! til reparation. Og det er et gammelt, besværligt og inderligt kært arve-ur - så det trækker ud.

Altså fører jeg for tiden en uryløs tilværelse, som en umælelige uvindende slave af de offentlige ure, og 00 55. Det er tilmed en ny måde at

opdage generations-forskellene på.

De unge siger nemlig intet til, at ens ur er til reparation. De ældre kikker en ekstra gang på ens frakke og barbering for at se om der er andre tegn på social deroute.

En ældre herre med bowler, hvem disse betragninger egentlig skyldes, sagde forleden dag i Bredgade, efter at have spurgt mig om klokken og fået det sandfærdige standard-svar: at uret altså var til reparation:

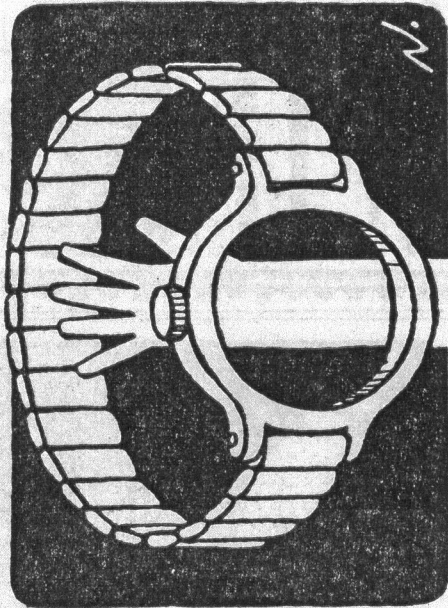
- Ja, men det kan man da ikke mere!

Så ved Urmager-Lauget det, men sådan er københavnsk københavneri. Det kræver mindst tre sider noter for uindviiede.

Hvilket slog mig igen, da jeg forleden aflagde en check-visit i Hendes Majestæts Christiania. Ved udgangen (ikke turist-udgangen til gadehjørnet ved Prinsessegade, men længere ned) hænger der et skilt hvor der står 'Dyrk Hamp'!

Det var umuligt ikke at tænke på trykket i sætningen - forskellen mellem at dyrke hamp og at dyrke hamp.

Halvdelen af det talte sproget er trykket. Og netop det tryk, den sidstnævnte opfattelse af 'dyrke' - altså:

Tegning: Peder Nyman

beskæftige sig med - er efter 1968. I dag kan man høre teenagers stå på diskotekerne og spørge hinanden om de dyrker f.eks. punk. Det er næppe registreret af Dansk Sprognævn.

Nå, ikke et ondt ord om Sprognævnet. Det onde ord vil alligevel ikke blive registreret for i 2001.

Propos registreringer af hverdags-sproglig art har jeg bemærket, at der på det sidste er udkommet et par bøger om og med retiradedigte. (Som de sidste ti af slags hævder de nye naturligtvis også at være de forste). Jeg skal være den sidste til at afvise en hel genre, men det er mit indtryk fra tallose toiletbesøg, at der er meget langt mellem snapse-ne.

Men O.K., af og til sker der noget på feltet. På en kendt café i Store Regnegade - lad os kalde den Café Henrik Nordbrandt - stod

forleden på herretoiletet disse tre citater indskrevet:

Øverst: *To be or not to be* (Shakespeare)

Under: *To be is to do* (Sartre)

Og nederst, som en art sammenfattende konklusion af disse overvejelser:

Shu-be-do-be-do-be-do (Sinatra).

Dén tager vi hatten af for. Og nu vi er blandt bysbørn skal jeg ikke forsøge at lægge skjul på, at jeg forleden havde en samtale med en fremtrædende frederiksbergsk købmand. Dette fortræffelige med-menneske har et barnebarn, en pige på et par år, og hun havde forleden opdaget noget og forkyndte derfor klart for hele familien: 'Morfar har en tissemænd'!

Morfar, købmanden, der er beskedenheden selv, bekræftede det i sandhedens interesse, men syntes ikke det var noget at gøre

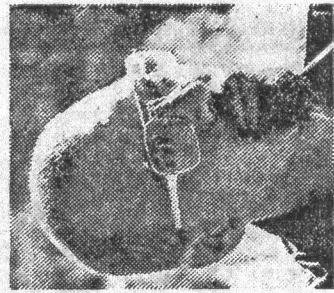
noget særligt ud af - det er der jo så mange der har. Han spurgte pigen: - Synes du da det er sjovt?

- Nej, svarede hun. - Ikke sjovt, men (og det er hendes p.t. yndlings-ord) - det er hyggeligt!

Propos børn (De Kære Væsnere) hørte jeg lige for jul nogle unger i nabogården (der er ikke sådan nogle i vores, at De ved det!) synge 'Dejlig er den Himmel blå' - med følgende tekst:

*Bennys røv er gul og blå
Lyst det er at se derpå
Han har flerfarvede baller
for hans far har store baller
og han bru'r dem som kun få
og han bru'r dem som kun få*

Ret avanceret, synes jeg nok. Sidste stump drivtommer fra hverdagsprogets hav: Vor stamgæst Peter, bosat i en fugtig to-værelses fjerde-

Dan Turèll i byen

sals-lejlighed i den værste Vesterbro-slum, udtalte sig forleden på Den Lokale om sine isolerings-problemer med ordene:

- Nej, du - mine værnmeudgifter, de er sgu beskedne, det er de. Jeg bor alene, og jeg har højt blodtryk.

Restaurant
Natural

Kalkun Tetrazzini m. krydderurter 44,-
Rødtunge m. friske muslinger 52,-
Rådvyrg à la Bilbaina m. smørnudler 68,-
Velsmagende og kalorieløst frokost 14,-
Kæmpe salatbuffet
med grøntsager, råkost, salater, tofu, tun, varmt brød, ost og andre sunde ting.
Spis alt hvad du vil for kun **35,-**

Larsbjørnstrade 12
Åbent 12-22. Tlf. 139005

